

PRESSEMEDDELELSE NR. 215/22

Luxembourg den 22. december 2022

Domstolens dom i sag C-279/21 | Udlændingenævnet (Sprogprøve, der pålægges udlændinge)

Den danske lovgivning, der betinger familiesammenføring mellem en tyrkisk arbejdstager, som opholder sig lovligt i Danmark, og dennes ægtefælle af, at denne arbejdstager består en prøve, der godtgør et vist kendskab til dansk, udgør en ulovlig »ny[...] begrænsnin[g]«

Begrænsningen kan ikke begrundes i formålet om at sikre en vellykket integration af ægtefællen, idet den danske lovgivning hverken foreskriver en hensyntagen til ægtefællens egen integrationsegnethed eller til andre faktorer, der godtgør, at den pågældende arbejdstager faktisk er integreret

X indrejste på dansk område den 14. august 2015 og indgav den 21. oktober 2015 en ansøgning til Udlændingestyrelsen (Danmark) om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring med sin ægtefælle Y, der er en tyrkisk statsborger med tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, hvor han har haft bopæl siden den 27. september 1979.

I ansøgningen var det anført, at Y havde afsluttet en uddannelse på dansk, der bl.a. omfattede faglig regning, afmærkning ved vejarbejde, tegningsforståelse, brancheintroduktion og arbejdsteknik, og at han – som tyrkisk arbejdstager, der havde udøvet erhvervsmæssig beskæftigelse i Danmark siden 1980, dvs. i mere end 36 år, bl.a. som maskintekniker, servicemedarbejder, butiksansvarlig og lageransvarlig – ikke skulle opfylde det krav om bestået danskprøve, der er fastsat i den omhandlede danske lovgivning. Det var ligeledes anført, at Y's fire voksne børn, hans mor og alle hans søskende boede i Danmark.

Ved afgørelse af 1. marts 2016 afslog Udlændingestyrelsen X' ansøgning med den begrundelse, at Y ikke havde godtgjort, at han havde opfyldt det ovenfor nævnte krav, og at der ikke forelå ganske særlige grunde, der kunne begrunde en fravigelse i denne henseende. Udlændingestyrelsen tilføjede, at denne afgørelse ikke blev draget i tvivl af standstill-klausulerne som fortolket af Domstolen i sin retspraksis.

X anlagde sag til prøvelse af afslaget på hendes ansøgning om opholdstilladelse i Danmark med henblik på familiesammenføring, hvilken sag verserer for den forelæggende ret, Østre Landsret. Sidstnævnte ret anmodede Domstolen om at oplyse, om artikel 13 i afgørelse nr. 1/80¹ skal fortolkes således, at en national lovgivning, der er indført efter denne afgørelses ikrafttræden i den pågældende medlemsstat – og hvorefter det er en betingelse for familiesammenføring mellem en tyrkisk arbejdstager, som opholder sig lovligt i denne medlemsstat, og dennes

¹ Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19.9.1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet. Artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 fastsætter: »Fællesskabets medlemsstater og Tyrkiet må ikke indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der på nævnte landes områder har opnået opholds- og arbejdstilladelse i henhold til gældende lovgivning.«

ægtefælle, at den nævnte arbejdstager består en prøve, der godtgør et vist kendskab til den nævnte medlemsstats officielle sprog – udgør en »ny begrænsning« i denne bestemmelses forstand, og i bekræftende fald, om begrænsningen kan begrundes i formålet om at sikre en vellykket integration af den nævnte ægtefælle.

I sin dom af dags dato anfører Domstolen indledningsvis, at den omhandlede danske lovgivning blev indført efter den dato, hvor afgørelse nr. 1/80 trådte i kraft i Danmark, og at den på familiesammenføringsområdet medfører en skærpelse af de betingelser, der regulerer indrejsen på dansk område for ægtefæller til tyrkiske arbejdstagere med lovligt ophold i den nævnte medlemsstat, i forhold til de betingelser, der fandt anvendelse, før denne afgørelse trådte i kraft. **På denne baggrund fastslår Domstolen, at den omhandlede lovgivning udgør en »ny[...] begrænsning« som omhandlet i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80. En sådan lovgivning kan imidlertid bl.a. anses for begrundet, hvis den støttes på et tvingende alment hensyn, er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå formålet.**

Domstolen bemærker, at den forelæggende ret var af den opfattelse, at det formål, der forfølges med den pågældende danske lovgivning, består i at sikre en vellykket integration af det familiemedlem, der ansøger om opholdstilladelse i Danmark med henblik på familiesammenføring. Domstolen har allerede fastslået, at et sådant formål kan udgøre et tvingende alment hensyn med henblik på afgørelse nr. 1/80. Domstolen bemærker imidlertid for det første, at den omhandlede danske lovgivning ikke tager hensyn til den personlige integrationsegnet hos det familiemedlem, der ansøger om familiesammenføring, men udelukkende hviler på den forudsætning, at den vellykkede integration af familiemedlemmet ikke er tilstrækkelig sikret, hvis den tyrkiske arbejdstager, der er berørt af denne ansøgning, ikke opfylder kravet om en bestået danskprøve. For det andet gør den omhandlede danske lovgivning det heller ikke muligt for de kompetente myndigheder med henblik på vurderingen af muligheden for at fravige det krav om bestået sprogp prøve, som følger af denne lovgivning, at tage hensyn til faktorer, der kan godtgøre, at den tyrkiske arbejdstager, der er berørt af ansøgningen om familiesammenføring, faktisk er integreret, og dermed til den omstændighed, at denne arbejdstager, hvis det er nødvendigt, kan bidrage til familiemedlemmets integration i denne medlemsstat, selv om arbejdstageren ikke har bestået denne prøve.

Domstolen fastslår derfor, at **den danske lovgivning går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det formål, der forfølges.**

Domstolen konkluderer, at artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 skal fortolkes således, at en national lovgivning, der er indført efter denne afgørelses ikrafttræden i den pågældende medlemsstat – og hvorefter det er en betingelse for familiesammenføring mellem en tyrkisk arbejdstager, som opholder sig lovligt i denne medlemsstat, og dennes ægtefælle, at denne arbejdstager består en prøve, der godtgør et vist kendskab til den nævnte medlemsstats officielle sprog – udgør en »ny[...] begrænsning« i denne bestemmelses forstand. En sådan begrænsning kan ikke begrundes i formålet om at sikre en vellykket integration af den nævnte ægtefælle, idet denne lovgivning hverken gør det muligt for de kompetente myndigheder at tage hensyn til sidstnævntes egen integrationsegnet eller til andre faktorer – andre end beståelse af en sådan prøve – der godtgør, at den nævnte arbejdstager faktisk er integreret i den pågældende medlemsstat, og dermed vedkommendes mulighed for at hjælpe sin ægtefælle med at integrere sig i denne medlemsstat.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og resuméet](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎(+32) 2 2964106

Følg Domstolen online!

